

Núm. 98 abril 2009

SUMARI

- Nova Junta Directiva.
- Salutació del nou President.
- V Congrés Català de Sociologia a la UAB.
- Conferències dintre del Cicle “La Sociologia davant la crisi”.
- La “Nit de la Sociologia”.
- Segueix el “Seminari Raimon Bonal”.
- Espai d’Opinió. *Enfonsar la televisió pública*.
Eulàlia Solé

Coordinació: Eulàlia Solé

Secretaria: Eva Espinós

Associació Catalana de Sociologia

Filial de l’Institut d’Estudis Catalans

M. Aurèlia Capmany, 14, 08001 Barcelona

Tels. 93 552 91 04

Fax: 93 270 11 80

Correu electrònic: bbetriu@iec.cat

Web: <http://acs.iec.cat>

Nova Junta Directiva

A l’Assemblea General de socis que es va celebrar el propassat 18 d’abril, en el marc del 5è Congrés Català de Sociologia, es va procedir a l’elecció d’una nova Junta Directiva. L’actual, doncs, està constituïda de la següent manera:

President: Josep M. Rotger

Vicepresident: Màrius Domínguez

Tresorer: Oriol Homs

Secretària: Teresa Sordé

Vocals: Jordi Busquet, Encarna Herrera, Joan Jiménez, Cristina López, Vanessa Maxé, Dolors Mayoral, Sònia Parella, Enric Renau, Eulàlia Solé i Marta Soler.

L’Assemblea també va donar ocasió de demostrar al president sortint, Oriol Homs, el reconeixement dels socis i sòcies per les iniciatives i la intensa labor dutes a terme durant el seu mandat. Els fruits de la seva presidència han estat excel·lents, no sols per a l’ACS sinó per a l’impuls de la Sociologia en general.

Salutació del nou President

Després del recent Congrés Català de Sociologia, amb la renovació de la Junta de Govern de l’ACS iniciem una nova etapa que pretén, enllaçant amb el passat, consolidar totes les iniciatives que hom, amb la fecunda

presidència de l'Oriol Homs, va posar en marxa en el període anterior. No podem, emperò restar ancorats en l'autocomplaença de la feina feta, cal relançar nous projectes on els professionals de la Sociologia puguem seguir millorant a través de l'Associació la nostra activitat de recerca i reflexió crítica entorn dels temes que ens ocupen individual i col·lectivament, a més de divulgar-ne els resultats.

És per això que, a més de continuar amb la publicació anual de l'informe "Societat Catalana" i l'edició digital de la Revista Catalana de Sociologia, volem seguir impulsant els cicles de conferències sobre temes d'actualitat i el seminari "Raimon Bonal", com a activitats bàsiques ja consolidades en els darrers temps.

No obstant, voldríem que l'Associació també fos el lloc on poguéssim dur a terme activitats de reflexió conjunta les diferents institucions acadèmiques de Catalunya entorn a l'activitat docent i de recerca i des de la qual es poguessin llançar nous projectes amb comú o contribuir a millorar els ja existents, per a la qual cosa hom proposarà als representants i directius dels ensenyaments i departaments universitaris, així com al professorat interessat, la possibilitat de dur a terme sessions de treball conjuntes.

També voldríem que els professionals que actuen en l'àmbit privat o en institucions públiques trobessin en l'Associació un àmbit propi on poder compartir iniciatives i de millora de llur activitat científica i de divulgació, sense que això suposi en cap cas entrar en competència o immiscir-nos en les competències del Col·legi Professional, amb qui volem seguir mantenint les millors relacions de col·laboració. Amb aquesta finalitat volem promoure activitats que contribueixin a difondre les publicacions i els resultats de les recerques que es duguin a terme tant en el sector públic com en el privat, i seminaris per discutir els seus resultats.

Per primera vegada, el proper dia 2 de juny l'Associació Catalana de Sociologia lliurarà el "Premi Catalunya de Sociologia", gràcies al patrocini que ens ha concedit la Fundació Jaume Bofill. Aquest guardó, que en aquesta primera

convocatòria ha estat atorgat al Dr. Manuel Castells Olivàn, es lliurarà en el Saló Daurat de la Casa Llotja, cedit a tal efecte per la Cambra de Comerç. Aquest acte i el sopar de què anirà acompanyat voldríem que constituïssin per als sociòlegs i sociòlogues una ocasió de trobada on tinguéssim ocasió de compartir junts unes hores de confraternització i festa en la que hom anomenarà a partir d'ara "Nit de la Sociologia".

L'ACS, Societat Filial de l'Institut d'Estudis Catalans, com a tal i des dels seus inicis, forma part del que constitueix l'acadèmia nacional de Catalunya i ens sentim orgullosos d'aquesta afiliació, i volem seguir participant de les activitats de l'Institut, contribuint a la seva tasca de conreu i divulgació de la ciència des del nostre camp de coneixement. Per tot això, aspirem a agrupar tots aquells que dediquen la seva activitat al conreu de la sociologia amb voluntat de servei i de millora de la nostra societat. Aquesta és la nostra voluntat, aquest és el nostre propòsit com a Junta a la qual ha estat atorgada la vostra confiança per al període que acabem de començar.

Josep Ma. Rotger
President de l'ACS

V Congrés Català de Sociologia a l'UAB

Els propers dies 17 i 18 d'abril es va celebrar a la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona el V Congrés Català de Sociologia.

Amb l'assistència de més de 300 congressistes, es van desenvolupar les diverses sessions dels tretze Grups de Treball programats, les tres Conferències y les quatre Taules Rodones. L'ambient va ser alhora amable i acadèmicament profitós. Dues jornades intenses que van tenir com a epíleg l'actuació dels nens i nenes de la coral Xamfrà. Constituïda per cantaires de diverses ètnies, va ser un encertat colofó per a un Congrés el lema del qual era, precisament, *Immigració i societat catalana*.

Des d'aquestes pàgines, volem testimoniar al professor Joaquim Casal el nostre agraïment per la seva tasca al front de la organització del Congrés i la nostra felicitació per l'èxit assolit.

Conferències dintre del cicle “La Sociologia davant la crisi”

El dia 12 de maig, la professora Anna Cabré, directora del Centre d'Estudis Demogràfics i catedràtica de Geografia Humana de la UAB, va pronunciar la conferència, *Crisi i Demografia*.

Per al **proper 2 de juny, dimarts**, està programada la dissertació, *Els efectes de la crisi en les polítiques de l'Estat del Benestar*. Anirà a càrrec del professor Vicenç Navarro, catedràtic de Ciències Polítiques i Socials de la UPF i professor de la Johns Hopkins University.

Com de costum, l'acte començarà a les 18,30 hores, celebrant-se a l'IEC, carrer del Carme, 47, Barcelona.

La “Nit de la Sociologia”

Estava previst, i s'havia anunciat, que el proppassat 16 d'abril es concediria el I Premi Catalunya de Sociologia, però circumstàncies imprevistes van obligar l'ACS a ajornar l'acte de lliurament. Així, el proper **dimarts 2 de juny** serà el dia remarcable que mereix ser designat com a *Nit de la Sociologia*.

Des d'aquí, doncs, convidem tots els socis i sòcies a participar en l'acte de lliurament d'aquest **I Premi Catalunya de Sociologia**, convocat per l'Associació Catalana de Sociologia i finançat en aquesta ocasió per la Fundació Jaume Bofill. Es tracta de reconèixer i promoure la recerca sociològica que es fa a Catalunya, i en aquesta primera edició el Premi s'ha atorgat al Dr. Manuel Castells.

El guardó es lliurarà durant un sopar que tindrà lloc l'esmentat dia **2 de juny**, a les **21 h**, al **Saló**

Daurat de la Casa Llotja de Mar de Barcelona, Passeig d'Isabel II, 1-7, 08003 Barcelona.

L'acte de concessió del premi representa un dels esdeveniments més rellevants per a la Sociologia a Catalunya, una extraordinària ocasió per fer ressò públic de la professió i un espai de trobada.

Per aquest motiu, us animem amb entusiasme a assistir a l'acte de lliurament, per a la qual cosa us heu d'inscriure **abans del dia 25 de maig de 2009**. Cal emplenar la butlleta d'inscripció que trobareu al nostre web www.acs.iec.cat i abonar la quantitat de **40 euros** al compte de l'ACS **2100-0963-62-0200027465**, enviant el comprovant de pagament per **fax al n. 93 270 11 80** o per correu electrònic a l'adreça acs@iec.cat Hem de remarcar que aquest tipus d'acte requereix la inscripció prèvia, en el termini indicat

Segueix el “Seminari Raimon Bonal”

La propera sessió del Seminari Raimon Bonal es realitzarà el pròxim **dilluns 25 de maig**,

Com de costum, serà a les 18 hores a l'edifici del carrer Maria Aurèlia Capmany, n. 14, seu de l'ACS. Es debatrà el llibre: *El crash de 1929*, de J. K. Galbraith. Capítols 4,5 i 6. I com sempre, per aquells que ho vulguin, hi haurà una trobada a les 17,30 h al Xalar Cafè.

Espai d'opinió

Enfonsar la televisió pública

Conservo un retall de diari esgrogueït on José Luis Aranguren va escriure que “la cultura socialment rellevant no és ja l'adquirida a l'ensenyança institucional sinó la que transmeten els mitjans moderns de comunicació”. Així es va expressar l'any 1987. ¿Què diria actualment, quan a la invasió *instructiva* de la televisió de fa vint anys s'hi

han sumat tant les cadenes privades com la potència d'Internet? Probablement no gosaria qualificar de *cultura* ni tan sols en cursiva el que molts mitjans audiovisuals estan transmetent. I és probable que es preguntés per què el president del govern espanyol vol treure la publicitat de TVE, afavorint així unes televisions privades capaces de malmetre la cultura en un grau molt superior al que a la seva època podia imaginar..

També nosaltres podem preguntar-nos cap on van Zapatero i el seu projecte. Que això ho proposi Nicolas Sarkozy a França té una explicació, atès que a la dreta li correspon protegir els interessos dels negocis privats, en aquest cas els televisius, però que el teòricament socialista Zapatero l'imiti resulta incongruent.

Es ben sabut què succeeix a les televisions públiques quan se'ls retallen els ingressos publicitaris. A un paradís de la iniciativa privada com són els EUA existeix la TV pública, però per als nord-americans és com si no hi fos. No és possible fer programes bons i alhora atractius sense comptar amb el necessari pressupost, i això és el que els manca als canals públics. Un camí que seguiran els francesos si Sarkozy se surt amb la seva, i els espanyols si Zapatero també ho arriba a posar en pràctica .

Per altra banda, si a més un govern centralista com l'espanyol s'immiscís en igual sentit en les televisions autonòmiques, el panorama audiovisual esdevindria descoratjador. Des que la TV privada va fer acte de presència entre nosaltres, el nivell dels programes en general ha baixat tant que espais que en el seu dia es titllaven de frívols -per exemple, *Un dos tres responda otra vez*-, ara semblarien acadèmics.

Quan es va donar el tret de sortida a les cadenes privades era de preveure el que succeiria, si bé no fins els extrems d'estupidesa i barroeria a què s'ha arribat. La teleporqueria senyoreja els canals privats, els quals han anat fent descendir la qualitat de les televisions públiques en pro d'aconseguir audiència. Objectiu legítim, però que requeriria l'establiment d'uns límits pel que fa a alimentar la niciesa i les baixeses. Però és clar, això seria censura.

L'excusa dels que ideen els programes porqueria i dels que hi fan negoci consisteix a dir que la gent ho vol. Segur que és veritat, però també ho és que el gust s'educa o es deseduca. Es pot empènyer cap a la vulgaritat i la grolleria o es poden oferir productes que elevin el bon gust i la capacitat intel·lectual. En això últim les cadenes privades no hi esmercen temps ni diners, de forma que correspon a les públiques mantenir un grau acceptable de qualitat. La qual cosa requereix un volum suficient d'inversió.

Zapatero vol ensorrar la TV pública privant-la dels anunciant? Pretén, o ho fa veure, compensar la disminució d'ingressos amb càrregues a les TV privades? Farà que els televidents paguin? Per tal de comptar amb espais televisius dignes es pot estar conforme amb els pocs euros/any per persona que costen les cadenes públiques, no obstant, a ningú li agradaria haver de pagar més degut al propòsit del president del govern. Un propòsit que no sols beneficiaria les cadenes privades sinó que menystindria el dret dels ciutadans a triar entre allò que és obscè -a Grècia: el que no mereix sortir a escena-, i allò que és digne.

Dintre del marc d'exigir una programació respectable, també cal tenir en consideració el dret de les minories, les que frueixen amb canals com el 33 o TV2, i per extensió, amb les emissores de música clàssica, mitjans que no existirien si de la iniciativa privada depengués.

Esperem que el govern central es faci enrera si no vol ser l'artífex d'una major davallada de la qualitat televisiva i, en conseqüència, de la salut intel·lectual dels televidents. Ningú no ha dit que els anuncis molestin als canals públics més que als privats, la quals cosa convida a sospitar d'obscurs designis. Per què hauríem d'abonar un cànon, si fos el cas, per prescindir d'uns anuncis que tranquil·lament continuarien als canals privats? Si en aquests se suporten, també en els públics. De fet, mentrestant anem a rentar-nos les dents, acabem l'encreuat o fem una telefonada ràpida.

Eulàlia Solé
Escriptora